

Meyer: Maa jeg ikke tillade mig at sige til den ærede Ordfører, der anførte, at Bønderne længe havde kendt Anvendelsen af Alkohol, at, naar de have givet deres Køer en Spegesild og en Snaps efter Kælvingen, er det ganske sikkert kun at betragte som en Slags Medicin. Vil man betragte Alkohol over for Mennesker paa samme Maade, kunne vi meget hurtig blive enige. Men hvis alle de, der her i Landet drikke, vilde sige, at de opfatte Alkohol som Medicin, saa tror jeg, at man maatte sige, at det danske Folk er i en sørgelig Grad sygt. Nej, Alkohol er slet og ret et Nydelsesmiddel, som Folk kæle for saa længe, indtil det bliver dem en Nødvendighed, som de nødig give Slip paa, og om hvis Skadelighed de knap nok ville høre tale, da de efterhaanden have vænnet sig saaledes til at gøre Alkoholen til en Ven, der skal med alle Vegne, saa man knap nok kan være livsglad og komme sammen med glade Mennesker, uden at Alkoholen skal flyde i stride Strømme. Dette beror paa en Misforstaaelse, der vil føre meget ondt med sig, som vi sikkert alle sammen kunne være med til at bekæmpe.

Det er kun denne korte Bemærkning, jeg vilde gøre, idet jeg selvfølgelig er enig med den ærede Ordfører i, at man kan anvende Alkohol som Medicin og selvfølgelig vil vedblive med at gøre det.

Oscar Hansen: Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at intet vilde være saa skadeligt, som hvis man kom til et lovbealet Forbud mod Spiritus og Spiritusudskænkning. Jeg haaber heller ikke, at Kommissionen nogen Sinde kommer dertil. Der er intet Menneske, som underkender Værdien af Afholdsbestræbelserne, alle ere ganske paa det rene med, hvilket værdifuldt, betydningsfuldt Oplysningsarbejde der er gjort gennem Foredrag og Skrifter af de Mænd, der staa i Spidsen for Bevægelsen, og at den har haft en Værdi, der rimeligvis paa ingen Maade har været størst for dem, der ere Medlemmer af Afholdsforeninger, men vistnok hyppig har været nok saa stor for dem, der staa uden for Afholdsforeningerne; idet de gennem disse Møder have faaet Tankerne sat i Bevægelse og ere komne til at tænke paa, om det nu ogsaa var rigtigt og nødvendigt at blive ved med at drikke saaledes. Jeg tror netop, Afholdsbevægelsen har haft meget stor Betydning for de Folk, som ikke betale Kontingent til Foredragsforeningerne eller ere Medlemmer af disse Foreninger. Men fordi

man saaledes fuldt ud anerkender Værdien af denne Bevægelse og let forstaar, at den ikke vil tabe sig, men vedblive at holde sig, derfor er det alligevel noget andet, naar man, som det hævdes af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) og indrømmes af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer), staar over for et aabent Spørgsmaal, et Spørgsmaal, der videnskabeligt er uafgjort, og det synes de to ærede Medlemmer at være enige om. Thi forholder det sig i Virkeligheden saaledes, at man fra Videnskabens Side paa ingen Maade har sagt det sidste Ord med Hensyn til Spørgsmaalet om Alkoholens Betydning for Organismen og dens Funktioner, turde det vist være klart, at den danske Kommission ikke kan løse dette Spørgsmaal; det, som Europas eminenteste Videnskabsmænd for Øjeblikket kunne være uenige om, kan man være nogenlunde paa det rene med, at den danske Kommission, selv om man ikke paa nogen Maade undervurderer vore Kommissioners Arbejdsdygtighed, ikke vil kunne løse. Ud fra det Standpunkt kan man vedblivende ønske Afholdsforeningerne alt muligt Held i deres Bestræbelser, man kan række dem en Haand en Gang imellem, saaledes som jeg ogsaa har haft Lejlighed til at gøre det i Foredrag eller i Skrifter, og man kan dog være paa det rene med, at det ikke vil være rigtigt at gaa til Nedsættelsen af en Kommission, der let vil give Befolkningen ganske fejle Forestillinger om det, man vil kunne vente sig som Resultat.

Det, der ikke tiltaler mig ved Kommissionen, er det negative Hverv, der skal tildeles den. Hvis en saadan Kommission skulde nedsættes, og jeg skulde stemme derfor, skulde det være under den bestemte Forudsætning, at den ogsaa faar et positivt Arbejde, nemlig at paavise de Nydelsesmidler, som man vil skaffe Befolkningen i Stedet for de Nydelsesmidler, man tager fra den. Hvis Kommissionen ikke faar en saadan Opgave, har den i mine Øjne ingen Værdi, saa kan den komme til hvilket Resultat, den vil. De Livsglæder, den fattige Mand har, ere ikke saa forfærdelig mange, det kan være, at de ikke ere af synderlig høj Værdi, men det kan ikke hjælpe at tage dem fra ham; thi det, man opnaar ved at tage disse Nydelsesmidler og Glæder fra Folk, naar man ikke giver noget andet i Stedet, skal nok vise sig at være et Tab og ikke noget Plus. Jeg nærer ingen Tvivl om, at denne